

Dan Sociu

Pluto în Scorpion

povestiri

POLIROM
2020

Colecția „Ego. Proză“ este coordonată de Lucian Dan Teodorovici.

© 2020 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: colaj de Ramona Iacob

Foto autor: Ioana Drogeanu

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506

București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1,

et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

SOCIU, DAN

Pluto în Scorpion / Dan Sociu. – Iași: Polirom, 2020

ISBN 978-973-46-8238-6

821.135.1

Printed in ROMANIA

Cuprins

Uăi.....	5
Pui de Șaolin	20
Bulănoasa	31
Vineri seara vrajă rea	37
Pluto în Scorpion, un film românesc	57
Furtuna	91
Figurant	95
Comoara pierdută	108
Petrică din trenul Prietenia	122
Toboșar.....	140
Aubade	180
Ultima zi.....	211

Figurant

S-a rupt jackul de la boxele exterioare, a rămas în laptop și nu se mai auzea sunetul. Am dus laptopul în pasajul de lângă Obor, la băiatul meu, la care mai reparasem câte ceva. E timid și ciudat, l-am văzut cum vorbește cu o colegă, e praf cu femeile, îl sperie de se cacă pe el.

Mi-a zis să-i las laptopul și după câteva ore m-a sunat, să vin că-i gata. Să știi că-ți iau 50 de lei, mi-a zis și a adăugat repede, insistent, am intrat în el să văd dacă se aude, am deschis un film. Același lucru mi l-a spus și când am ajuns, mi-a și arătat cum a deschis filmul. Mi-a zis că a refăcut gaura aia unde rămăsese capătul mufei, că era distrusă, cineva a forțat-o. Eu o forțasem, cu foarfeca și cu ace, să scot capătul mufei. Mi-a zis și Ileana exasperată că nu gîndesc, că forțez. Cu o seară înainte am vrut sex și ea mi-a zis că o doare, dar m-a lăsat și tot am intrat cu nesimțire. Cum zicea și Stalin, secretul e că, dacă îmi ții ușa închisă, sînt OK, plec. Dar dacă o deschizi doar puțin, mă bag. Am simțit la meșterică un ceva diferit de atitudinea lui obișnuită. Un ceva veninos poate, doar că el nu pare să aibă venin. Mai degrabă un dispreț de meșterică, și-a dat seama că eu forțasem și ce bou sînt. M-am uitat acasă în istoria laptopului. Intrase în pozele cu Ileana înainte să verifice sunetul pe film. I-a plăcut de ea lui meșterică, dar ce să faci, viața asta. O clipă m-am gîndit că poate și ei

i-ar plăcea de el, că gîndește înainte să forțeze. Dar nu, ei îi place așa, cu tot cu durere.

Dimineață, înainte să plece la ștrand cu prietenele ei, Ileana mi-a arătat vibratorul pe care i l-a luat cadou Anei. M-au dezamăgit dimensiunile, lungimea era bună, 16,5, cu un centimetru mai mare ca a mea, dar grosimea cam trist, cît o bancnotă de 10 lei făcută sul. La mine e una de 100, i-am zis Ilenei, cînd mi-o scoli tu. Cînd mi-o scol eu, e cam de 50. După ce a plecat, mi-am făcut o coastă la grătar și ochiuri și m-am dus să caut o editură unde aveam treabă, pe Facebook zicea că e la o stradă pe numărul 315, dar strada aia n-avea atîtea numere. Venisem acolo pe jos, vreo 6 km, mă simțeam bine, îmi plăcea soarele puternic, așa că am continuat să mărșăluiesc, cu soarele în cap. După o pauză în Cișmigiu, m-am dus la Dinamo, să văd ce-i cu bazinul ăla. Pe la Floreasca, pe o bancă, era un bătrîn care îmi tot arăta în sus. L-am depășit, m-am întors și i-am dat 1 leu. Acu doi ani era un surdomut în fața spitalului, care îmi tot arăta cu degetele la burtă și în sus. În ziua aia se împlineau nu mai știu cîți ani de cînd fusesem operat și fix la burtă fusese. În curtea complexului Dinamo erau zone de iarbă uscată, atmosferă de loc viran, cum îmi place mie. Mă simt cu adevărat bine în așa locuri, care par rupte de restul lumii, poate e din copilărie, cînd mă porneam aiurea pe la marginea orașului. Prostanul de la casierie mi-a zis țîfnos că tre' să mai aștept o oră ca să intru. Am stat puțin pe o bancă și am savurat apropierea apei, chiar dacă era după perete, o simțeam. M-am uitat la niște puștoaice care așteptau și ele. Eram cam nefutut, că nu terminasem de două zile, de cînd forțasem la Ileana, așa că mă uitam pofticios la tot ce era piele dezgolită. Am plecat

acasă și pe drum am trecut desculț prin Parcul Circului, era foarte bine, superb, m-a înțepat o albină într-un deget la picior și mi-a plăcut durerea aia, pulsația ei, ca un urlet mut, ca o panică în carne. Iar mi-era poftă de grătar, m-am gândit să mă opresc la Alaturca, unde au carne pe cărbune, ceva ce găsești rar în orașul ăsta de degenerați, dar m-am dus acasă, îmi plăcea și să mă abțin. Când urcam scările, mi-am dat seama de ceva – nu e de 100 de lei, e de 100 de euro. Aceeași mărime, dar cu totul altceva. Să-i zici unei femei ca ea, crescută în sărăcie, că e vorba de 100 de euro făcută sul e mult mai bine. Seara, când s-a întors de la ștrand, eu tocmai ieșeam pe ușă. M-a strâns în brațe, pe urmă s-a pus în genunchi și mi-a luat-o în gură. M-am forțat să termin mai repede, deși îmi plăcea, ca să n-o doară fălcile, blestemul meu de când mă știu. Era tristă după ce am terminat, că ar fi vrut și ea. Probabil se încărcase de la ștrand, cu atîta piele dezgolită acolo în jur. Zilele astea sînt preocupat să mă afirm în lumea filmului, așa că seara, la terasă, am dat peste Andrei, care mi-a dat niște ponturi bune și a zis că mă ajută. De peste tot vin semne că o să se împlinească. Deschid Facebookul și apar anunțuri de casting sau concursuri de scenarii. Dumnezeu e un partener de joc minunat, îmi scoate înaintea ce am nevoie. Probabil e un plan mai mare decît doar să ajung eu vedetă. În vremurile noastre, celebritatea are greutate. Cîndva, vorbele mele sau cine știe ce chemare la acțiune o să aibă un rol.

A doua zi, ca o ironie, mi s-au declanșat hemoroizii, bine că am avut totuși diaree și nu m-am chinuit la budă. Am primit primul meu rol ca figurant într-un film, „deținut dubios“ într-un lot de 7 care intram în boxa acuzaților în cătușe, aduși de un mascat, la sfîrșitul unei

scene de 17 minute. Pînă intram, așteptam într-un WC dezafectat, toți 7 înghesuiți, cu mascatul și tipul care ne dădea semnalul de intrare. După prima repetiție, cînd m-am trezit înghesuit între ceilalți, mi-am dat seama că trebuie să aștept pînă intră restul, ca să fiu primul care iese. În felul ăsta aveam și mai mult spațiu în WC, dar și apăream primul în scenă. De fapt al doilea, pentru că colegul meu de cătușe, singurul pe care-l simțeam amenințător, a intrat vreo două duble primul pe ușă și m-a tras după el. Inacceptabil. Așa că data următoare am pus cătușa pe mîna dreaptă, ca el s-o aibă pe stînga și să fie nevoit să intre după mine. Încă ar fi putut să forțeze, dar ceva din el a cedat. Era mulțumit să fie în față, în boxa acuzaților. Îmi plăcea de el, dar nu cred că o să ajungă prea departe. Tatuajele lui stupide îi arătau limitele. Prima oară cînd ne-am pus cătușele, înainte să înceapă scena, m-a tras după el spre banca unde stătea gagică-sa și s-a lins cu ea demonstrativ, își tot mișca brațul ca să mă manipuleze. Nu i-am zis stai, băi, mai liniștit, am așteptat calm să-i fur mai tîrziu scena. La plecare, în fața rulotei cu haine, a intrat înaintea celorlalți, și a mea, deși încă nu venise gardero-biera, și și-a luat cămașa verde. Aș fi putut să fac și eu același lucru, chiar am vrut, înainte să intre el, dar mascatul făcuse o criză de nervi, el venise primul acolo și i se părea greșit să ne băgăm în rulotă în absența costumierei, să nu se fure ceva și pe urmă să se dea vina pe noi, zicea el. Într-un alt mod subtil l-am bătut pe nemesisul meu și la arta răbdării, spre sfîrșitul zilei cam intrase agitația în el, numai eu eram calm.

Era unul la noi, la școală, repetent, mai mare ca toți și golan, bătăuș. La fotbal, înainta prin fault, nu i se băga nimeni la minge, numai eu, de fiecare dată. Nu

știam să pasez, să driblez, să nimic, numai atît, să stau în apărare, să-l aștept și să-i iau mingea. Mi-a tras o dată un șut în piept, am rămas fără aer. Dar la meciul următor am făcut la fel.

Ziua aia de pușcărie falsă a fost karma instantă, că mersesem la un salon de masaj erotic, prima dată-n viața mea – și a trebuit să fiu un pic pedepsit. Fumasem niște jointuri și am coborît într-un subsol, unde mi s-au prezentat vreo zece femei în chiloți, pe tocuri, ca-ntr-un vis de adolescent. Am ales-o pe prima, imediat cum au intrat pe ușă, să nu le jignesc pe celelalte. A fost fericită, am văzut cum i s-a luminat fața. Stătea pe spatele meu și-și freca sîinii uleioși și îi povesteam viața mea. Voia să știe dacă e chiar așa ușor să-ți schimbi viața pe cît pretindeam. Am făcut o manevră bruscă, am întors-o pe spate și mi-am băgat capul între picioarele ei. Mă excita mai mult să o excit decît să-mi facă ea masaj.

Stătea pe niște trepte la cîteva alei după Magheru. M-a dus pe scara unei case vechi, am simțit o emoție străveche, din copilărie, cînd mergeam la căderea întunericului pe coate în grădinile de lîngă blocuri să furăm ceapă. I-am pus o palmă pe capul cu păr alb să apăs după ce mi-a luat-o în gură, dar nu m-a lăsat, avea demnitate. I-am dat vreo 30 de lei și mi-a mulțumit cu politețe și recunoștință adevărată.

Era la stradă, voinică, la vreo 30 de ani, cu niște ochi mari, albaștri, hipnotici. M-a dus în casa veche, printr-o cameră cu un bărbat pe vîrfurile unui teanc de perne și plăpumi, se uita la televizor, avea un fes negru pe cap și ochelari și fire de barbă albă, semăna cu scriitorul Adrian Schiop. I-a zis că am numai 50 de lei

și ăla a fost de acord. Am intrat în altă cameră, i-am zis că e cam frig și ea: dacă aveai un milion, făceam focul, frumos, ne și dezbrăcam. Înainte să-mi pună prezervativul mi-a luat-o în gură, avea canini foarte ascuțiți și mi-a zgâriat-o adânc, parcă mi-a tras-o la rindea.

În timp ce o fut, Ileana se transformă într-o regină evreică, pistruiată și demnă, e ca dintr-un tablou de Klimt, îi mai trebuie aurul împrejur, e maiestuoasă și pierdută în ea însăși, pînă se zvîcolește deodată, după multă vreme, și dă din picioare ca și cum ar fi curențată – regina a fost supusă.

Am chemat-o pe actrița principală din filmul unde eram figurant undeva, la apartamentul unui tovarăș. Nu aveam nici un plan special, doar îmi plăcea prezența ei. Cînd s-a întins pe pat, sprijinită de perete, am sărutat-o, dar m-am forțat s-o fac, nu dintr-o pornire firească. Am făcut și dragoste, dar, pentru că fumasem un joint, n-am simțit mare lucru. Ea da, că nu mai făcuse de doi ani, cum mi-a zis. A doua zi dimineață, se tot lipea de mine, dar n-am lăsat-o. M-am dus acasă cu mare tupeu și cu energie, Ileana mă aștepta într-o lenjerie intimă sexy, ceva ce făcea rar, parcă simțise, am intrat în ea din față, dar direct în fund, prima oară la noi, i s-au tulburat ochii, s-au murdărit cumva, ca de o plăcere murdară, mi-a și zis că s-a simțit animalic. La metrou, seara, un bărbat cu ochi albaștri, clari ca judecata cerească, mi-a întins o carte de vizită cu un text: Ce semeni vei culege. Am simțit teama înainte să citesc.

Evreii au stabilite cantitățile de sex pentru fiecare categorie, cărturarii trebuie să facă aproape zilnic să fie